

[Undervisningsministeren]

Vinther sagde, at man ofte fra Folketingets side og vel stærkt inspireret af brugerne ville rette op på urimeligheder og skævheder, som man erfarede undervejs, som systemet fungerede. Det er vel tilfældet, hver gang et flertal i Folketinget gennemfører ændringer i eksisterende lovgivning, at det er ud fra et ønske om at gøre lovgivningen bedre, og det er også tilfældet i dag.

Jeg er selvfølgelig enig med dem, der har sagt, at de forbedringer, der er lagt op til her – i øvrigt inden for en yderst beskedne økonomisk ramme – er til fordel for brugerne.

Jeg skal medvirke til, at der kan ske en hurtig udvalgsbehandling, i den udstrækning ministeriet kan bidrage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om undervisning af voksne indvandrere. (Amtsrådernes informationsforpligtelse over for nye familiesammenførte voksne, uddannelses- og erhvervsvejledning, udvidelse af initiativtagerkredsen og undervisning af en begrænset kreds af danske statsborgere).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 15/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Peder Sass (S):**

Udgangspunktet for det lovforslag, vi nu be-

handler, er beslutningsforslag nr. B 65 af 18. juni 1992. Heraf fremgår det, at der skal gives flere og mere differentierede tilbud om undervisning i dansk sprog, samfundsforhold og arbejdskendskab til voksne indvandrere.

Det er vigtigt at slå fast, at det fortsat er amterne, der skal være ansvarlige for undervisningens gennemførelse og for udlicitering, men forslaget åbner op for en større fleksibilitet med hensyn til valg af samarbejdspartnere.

I Socialdemokratiet lægger vi fortsat stor vægt på, at også de folkeoplysende forbund udbyder danskundervisning, således at forbindelsen til de folkelige aktiviteter sikres. Der bør være en lokal forankring, så der ikke alene sker en indlæring i dansk sprog, men der også sker en kulturel integration i selve lokalsamfundet.

Vi forventer, at udbyderkredsen fortrinsvis vil bestå af de hidtidige overenskomsthavere, der har kvalificerede lærere med stor undervisningserfaring og kan sikre kvaliteten i undervisningen. Vi forventer også, at der sikres en koordinering med de øvrige uddannelsesinstitutioners undervisningstilbud.

For en mindre gruppe af familiesammenførte indvandrere, som ikke tidligere har benyttet sig af undervisningstilbudene, f.eks. af kulturelle årsager, og derfor har befundet sig i en vis isolation, der har gjort det svært for dem at fungere i det danske samfund, lægger lovforslaget op til en klar styrkelse af amtsrådenes forpligtelser med henblik på aktivt at tilskynde til deltagelse i undervisningen.

I mange amter har der været gennemført forsøg med uddannelse og erhvervsvejledning. Alle forsøg bekræfter vigtigheden af, at der meget tidligt i undervisningsperioden gives en grundig vejledning i de fremtidige uddannelsesmuligheder og beskæftigelsesmuligheder. At dette vigtige tilbud nu bliver en pligt for amterne, hilser vi med tilfredshed.

Endelig må jeg konstatere, at der gennem en årrække er set en tendens til, at ventelisterne er blevet længere og længere. Det finder vi uacceptabelt. Dog må jeg så dertil sige, at man dog i nogle amter har kunnet se her på det seneste, at der er sket en forbedring, og derfor hilser vi med tilfredshed, at undervisningsministeren i samarbejde med amtsrådene efterfølgende vil gå i gang med at udarbejde regler, som kan nedbringe disse ventelister.